

XXVI.

Малко азъ минути благи
 Въвъ живота си видѣхъ,
 Но страдане и неволя
 Вечь отколя
 Заличиха тѣхний слѣдъ.

Рано мя спогнаха страсти
 И тѣгло пропрѣчи пѣтъ, —
 Моитѣ мечти, кроежи
 Впримчиха тѣ в' свойтѣ мрѣжи
 И осждиха на смръть.

А надъ тѣхний гробъ безврѣменъ
 Изораха тѣ брѣзди: —
 В' кръвь и сълзи напоени
 Сж вдлжбени
 Тѣ въвъ моитѣ гърди.
